

det vil ogsaa efter den gamle Regel være Tilfældet, hver Gang der sker en Udstykning af de Bønder, der støde op til et Vandløb. Men selv i det Tilfælde, at der sker en Udstykning af de Eiendomme, som ikke støde op til Vandløbet, og som have nogen Interesse deraf, er Fordelingen ikke Andet end enhver anden Fordeling, og for denne er Reglen i § 18, 3die Stykke foreskrevet, nemlig at en saadan Fordeling sker af Sogneraadet. Jeg kan ikke se, at der er overdrevene Banfælgeligheder forbundet dermed. Ganste vist, dersom En er misfornøiet, kan han gaa til Landvæsenkommissionen; men det Ordinære er, at ved Udpacellering af Participanter's Eiendomme foretager Sogneraadet Fordelingen, saa det forekommer mig ikke, at der er store Banfælgeligheder ved denne Sag, og hvorledes den ærede Taler vil faae anvendt alle disse „Masser af Landvæsenkommissioner“, er mig ikke klart, ingenlunde. Den ærede Ordfører for Vædringsforslaget Nr. 26 fremhævede særlig, at der efter Lovforslagets § 25 hyppig vil blive gjort Fordring paa en Omregulering, netop for at faae de Personer med, som havde Interesse og Nytte af Vandløbet, og som ikke betale, og det anførte han som en Grund imod Lovforslaget. Jeg synes imidlertid, at det er en ypperlig Grund for Lovforslaget. Netop at faae dem med, som have Interesse af Sagen, men som ere fri for at betale, synes mig at være et fortræffeligt Argument, og jeg takker, fordi det blev fremhævet i forrige Møde. Endelig nævnte den ærede Ordfører et Punkt, som ogsaa blev berørt af min ærede Sidemand, at der kunde ske den Ulykke, at man fik 2 Slags Bedligholdelser — (H. C. Nielsen: Jeg sagde ikke Ulykke) altsaa ikke den Ulykke, men det Tilfælde, at man kunde faae 2 Slags Bedligholdelser. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Ulykke eller Ulempe forbunden dermed. For det Første er det jo Noget, som finder Sted i mangfoldige Kommuner, thi hvor der er Hovedvandløb og mindre, offentlige Vandløb, har man jo de to Arter af Bedligholdelsesmaader, saa, hvori denne Ulempe skal bestaa, er mig ikke klart. Jeg kunde maasse fremkomme med adskillige flere Argumenter, men jeg skal lade mig nøie med, hvad jeg har sagt. Som sagt, for mig er Hovedpunktet, og det antager jeg er Tilfældet for ethvert af Thingets ærede Medlemmer, at Fordelingsmaaden bliver principrigtig, og at den Mand, som har Nytte og Interesse af Vandløbet, faar Part i Omkostningerne, og at disse Omkostninger ikke skydes over paa de tilstødende Grundetere, blot fordi det er gammel Sædvane. Det er efter min Mening Hovedspørgsmaalet, og dets Besvarelse er for mit Bedkommende ingenlunde vanskelig. — Jeg skal, inden jeg slutter, blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et lille Vædringsforslag under Nr. 28, som, saavidt jeg veed, ikke er blevet omtalt. Det er kun en Omfærdning, som er nød-

vendiggiort derved, at Vædringsforslaget Nr. 12 til § 8 er vedtaget. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, dersom der ikke sker nogen særlig Bemærkning mod dette Vædringsforslag.

Indenrigsministeren (Steel): Det ærede Udvalg har stillet et Vædringsforslag under Nr. 21 til § 10, der gaar ud paa at borttage den Ret til Magelæg eller Omdeling, som ved Lovforslaget er tillagt Landvæsenkommissionerne. Jeg har allerede ved Sagens Forelæggelse her udtalt, at der var enkelte Punkter i Lovforslaget, hvor jeg havde havt nogen Tvivl, om man ikke var gaaet Eiendomsretten for nær, og jeg tror endog, at jeg specielt nævnte dette Punkt. Det har derfor ikke været mig en Overraskelse, at det ærede Udvalg har fundet Betænkelighed ved at bibeholde denne Bestemmelse og har foreslaaet en Forandring. Jeg kan kun sige, at jeg ikke tror, at Bestemmelsen vilde have faaet nogen synderlig praktisk Anvendelse; men ganske vist vilde det have sin Betydning, hvis det maatte kunne siges, at man her kom Grundlovens Bestemmelse om Eiendomsrettens Ukrænkelighed for nær. Jeg tror som sagt ikke, at det i Praxis vil have nogen Fare, men jeg erkjender, at, dersom det maa siges, at man her har begaaet Overgreb mod Grundlovens Bestemmelse, bør det ikke blive staaende. Jeg beklager det imidlertid, forsaavidt det er mig klart, at Fremgangsmaaden efter denne Forandring vil blive noget besværligere, end den under andre Omstændigheder vilde være, idet det jo nemlig vil blive noget vanskeligt for den tekniske Hjælp, som paakalbes til Udarbejdelsen af Forslag til Efterretning for Kommissionen, at komme frem med bestemte Forslag, naar det ikke vides, hvor vidt man tør gaa med Hensyn til Reguleringen og Omdelingen idet det ikke kan være Andet, end at Hensynet til de større og mindre Befolkninger, som ere forbundne med den ene eller den anden Fremgangsmaade, enten man kan magelægge eller skal paa anden Maade erstatte Skaden, maa have Indsigt paa den tekniske Assistances Betragtning af Forholdet. Imidlertid er det, som sagt, ikke nogen Overraskelse for mig, at disse Betænkeligheder ere fremkomne ogsaa fra det ærede Udvalg, og jeg skal derfor ikke yderligere komme ind paa dette Spørgsmaal. I Forslaget under Nr. 22 have et Par ærede Medlemmer foreslaaet, at en Treiedel af Udgifterne ved Reguleringen skulde udredes af Amtsrepartitionsfonden. Det er et aldeles nyt Princip, her er opstillet, og et Princip, som jeg ikke kan anse for at være rigtig. Det gjaelder jo her om at foretage saadanne Arbejder, hvis Udførelse forhøier Værdien af private Eiendomme. Det er et direkte Tilskud til Understøttelse for enkelte Beboere eller for en Del bestemte Beboere, og det har ikke tidligere været Tilfældet, at saadanne Udgifter